

BURMISTRZ
Janusz Rodziński
PROJEKT

**UCHWAŁA NR / /2017
RADY MIASTA LUBARTÓW
z dnia 2017 roku**

w sprawie zmiany nazwy ulicy J. Krasickiego położonej w Lubartowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 446 z późn.zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. z 2016r. poz. 744), w związku z Uchwałą NR XLIX/272/14 Rady Miasta Lubartów z dnia 25 lipca 2014r. w sprawie zasad stosowanych przy nadawaniu nazw ulicom, placom i innym terenowym obiektom publicznym oraz drogom wewnętrznym na terenie Gminy Miasta Lubartów (Dz. Urz. Woj. Lubel. z 2014r. poz. 2873) Rada Miasta Lubartów **uchwała, co następuje:**

§ 1

Ulicy J. Krasickiego położonej w Lubartowie w obrębie 4 – Zagrody Lubartowskie, obejmującej działkę oznaczoną numerem geodezyjnym: 541, oznaczonej kolorem zielonym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę Adama Moździńskiego.

§ 2

Uchyla się § 1 dział I ust. 2 Uchwały Nr XXXVI/79/68 Miejskiej Rady Narodowej w Lubartowie z dnia 18 listopada 1968r. w sprawie nadania nazw ulicom i zmiany nazwy ulicy granicach administracyjnych m. Lubartowa.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Lubartów.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

**Przewodniczący
Rady Miasta
Jacek Mikołaj Tomasiak**

Radca Prawny
mgr Anna Lisiek

INSPEKTOR
mgr Anna Gawrysiak

UZASADNIENIE

Nazwa ulicy Jana Krasickiego została nadana XXXVI/79/68 Miejskiej Rady Narodowej w Lubartowie z dnia 18 listopada 1968r. w sprawie nadania nazw ulicom i zmiany nazwy ulicy granicach administracyjnych m. Lubartowa.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. z 2016r. poz. 744) nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, nadawane przez jednostki samorządu terytorialnego nie mogą upamiętniać osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących komunizm lub inny ustrój totalitarny, ani w inny sposób takiego ustroju propagować. Za propagujące komunizm uważa się także nazwy odwołujące się do osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących represyjny, autorytarny i niesuwerenny system władzy w Polsce w latach 1944-1989. Zmiana nazwy ulicy ma na celu wyeliminowanie patronów związanych z systemem komunistycznym.

W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, na podstawie art. 1 wyżej powołanej ustawy nazwa ulicy J. Krasickiego jest do zmiany.

Ulica, której nazwa proponowana jest do zmiany położona jest na działce geodezyjnej nr541, w obrębie 4-Zagrody Lubartowskie, która stanowi własność Gminy Miasto Lubartów. Aktualnie przy ul. J. Krasickiego zameldowanych jest 78 osób.

Z wnioskiem o zmianę nazwy ulicy wystąpił Klub Radnych Wspólny Lubartów, proponując upamiętnienie Adama Moździńskiego, poprzez nadanie jego imieniem dotychczasowej ulicy J. Krasickiego.

Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku wnioskodawców Adam Moździński Ps."Kord", nauczyciel, szef BIP – urodził się 2 czerwca 1900 roku w kolonii Trójnia, w rodzinie Teodora i Anny Moździńskich. Naukę rozpoczął w carskiej szkółce elementarnej, uzupełniając wykształcenie w sposób tajny. Już w wolnej Polsce w roku 1923 ukończył gimnazjum, zdając egzamin maturalny, a dwa lata później złożył również egzamin dla czynnych nauczycieli. Pracował już wówczas zawodowo w szkole powszechnej w Lubartowie. Z placówkami oświatowymi Lubartowa związany był niemal do końca swoich dni. W okresie międzywojennym pracował w Szkole Podstawowej Nr 1 i Nr 2, w tej ostatniej pełnił też okresowo obowiązki kierownika. Od roku 1928 związał się z nowopowstałą Szkołą Dokszałcającą Zawodową. Pracował tam w latach okupacji niemieckiej. W latach trzydziestych rozpoczął studia prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, jednak nie dane Mu było ich ukończyć. Już po wojnie uzupełnił wykształcenie nauczycielskie w państwowej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Warszawie. Po II wojnie światowej kontynuował karierę nauczycielską najpierw w Puławach, a

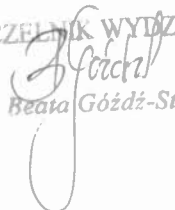
od roku szkolnego 1949/50 w Lubartowie (od 1960 – Liceum Ogólnokształcące), przez pewien czas był zastępcą dyrektora tej szkoły. Aktywnie uczestniczył w pracach społecznego komitetu budowy – przed wojną: szkoły powszechnej przy ul. Legionów 3, a po wojnie – liceum ogólnokształcącego przy ul. Chopina 6. Prowadził wykłady w Uniwersytecie Niedzielnym. Był przewodniczącym Rady Okręgowej Związku Spółdzielczego Stowarzyszenia Spożywców, a w okresie okupacji niemieckiej przewodniczącym rady Nadzorczej.

Już jako kilkunastoletni chłopiec uczestniczył w walce o narodową tożsamość, prowadząc tajne nauczanie języka polskiego w zaborczej szkółce w Nowej Woli. Kilka lat później jako ochotnik wziął udział w odpieraniu nawały bolszewickiej w 1920r. W latach 1923-24 odbył służbę wojskową w Poznaniu. Ochotniczo zgłosił się do polskiego wojska również w 1939r., a kiedy rozpoczęła się niemiecka okupacja, natychmiast włączył się do działań konspiracyjnych, wchodząc w skład komendy powiatowej Służby Zwycięstwu Polski, a następnie Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej. Jako „Kord” pełnił funkcje adiutanta komendanta, kierownika Biura Informacji i Propagandy i oficera radiodbiorniczego. Jako nauczyciel uczestniczył również w tajnym nauczaniu na poziomie szkoły średniej. Był duszą konspiracji lubartowskiej, prowadził nasłuch radiowy, kolportował prasę, wprowadzał do organizacji nowych członków, zaprzysięgał, znajdował kwatery i pracę ukrywającym się w Lubartowie działaczom organizacji. W lipcu 1944r. wchodził w skład Komendy Miasta, wyznaczony na komendanta placu. Był przedstawicielem strony akowskiej do rozmów z Rosjanami i gen. Grzegorzem Korczyńskim w szkole powszechnej, które doprowadziły do wycofania z Lubartowa sił Armii Krajowej, a potem ich rozbrojenia w Skrobowie.. 18 sierpnia 1944r. został aresztowany przez NKWD i wywieziony na Majdanek, a następnie pierwszym transportem z Lubelszczyzny trafił do obozu w Riazaniu – Diagielewie. Na zesłaniu przebywał do października 1947r.. Po powrocie z łagru Adam Moździński czasowo zamieszkał w Puławach, a do Lubartowa powrócił w końcu lat czterdziestych. Przez wiele następnych lat był pod stałą obserwacją służb bezpieczeństwa, co nie przeszkadzało Mu pozostawać niezłomnym w swoich przekonaniach. To dzięki takim ludziom jak On lubartowskie liceum uchodziło w tym czasie za ostoję tradycyjnych wartości narodowych i religijnych. Został wielokrotnie odznaczony, a w 2005r. IPN przyznał Mu status pokrzywdzonego. Zmarł 24 grudnia 1977r. i został pochowany na miejscowym cmentarzu.

Proponowana nazwa została pozytywnie zaopiniowana przez Komisję Planowania Przestrzennego i Budownictwa Rady Miasta Lubartów.

Zgodnie z art. 5 ww. ustawy zmiana nazwy dokonana na podstawie ustawy nie ma wpływu na ważność dokumentów zawierającą nazwę dotychczasową.

Koszty wynikające ze zmiany nazwy: Gminę będą obciążały koszty związane z wymianą tablic z nazwami ulic, a właściciele nieruchomości koszty związane z wymianą tabliczek numeracji porządkowej budynku.

NACZELNIK WYDZIAŁU

mer Beata Gózdź-Staszek

Załącznik do Uchwały Nr / /2017
Rady Miasta Lubartów
z dnia 2017r.

ul. Adama Moździńskiego

